

การอุทิศส่วนกุศล

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

P601

วันนี้จะขอฝากญาติโยมไว้ การอุทิศส่วนกุศล และการแผ่ส่วนกุศลไม่เหมือนกัน การแผ่คือการแพร่ขยาย เป็นการเคลียร์พื้นที่ แผ่ส่วนบุญออกไป เรียกว่า

สัพเพสัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น เรียกว่าการแผ่แพร่ขยาย

แต่การอุทิศให้ เป็นการให้โดยเจาะจง ถ้าเราจะให้ตัวเองไม่ต้องบอก ไม่ต้องบอกว่าขอให้ข้าพเจ้ารวย ขอให้ข้าพเจ้าดี ขอให้ข้าพเจ้าหมดหนี้ ทำบุญก็รวยเอง

เราเป็นคนทำ เราก็เป็นคนได้ **และการให้บิดามารดานั้น ก็ไม่ต้องออกชื่อแต่ประการใด ลูกทำดีมีปัญญาได้ถึงพ่อแม่ เพราะใกล้ตัวเรา**

พ่อแม่อยู่ในตัวเรา เราสร้างความดีมากเท่าไรจะถึงพ่อแม่
มากเท่านั้น เรามีลูก ลูกเราดี ลูกมีปัญญา พ่อแม่ก็ชื่นใจโดย
อัตโนมัติ ไม่ต้องไปบอก

คำว่า **ญาคานัญจะ** ได้แก่ญาติทั้งหลาย ใครเป็นญาติของ
เราก็ได้รับ ญาติในอดีตชาติ ไม่ใช่ญาติในชาตินี้ก็ได้รับ

หากว่าเรารู้จักกัน ถูกใจกัน พอใจกัน เป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกัน คู่แค้นกัน เข้าใจกัน และช่วยกันได้อาศัยกันได้ อย่าง
นี้เรียกญาคานัญจะ ญาติหลาย ๆ แห่งมารวมกัน

บางทีคนที่ไม่ใช่ญาติในชาตินี้ แต่เราก็ไม่สามารถจะทราบ
ได้ว่าเคยเป็นญาติมาหรือไม่ แต่เกิดพอใจกัน จิตใจตรงกัน ก็
เป็นญาติครั้งอดีตที่ผ่านมา แต่จากไปเป็นเวลานาน เพิ่งจะได้
พบกันวันนี้ มันก็ลืมนามไปบ้าง ก็สามารถเป็นญาติได้ ดัง
นัยที่กล่าวมา

ถ้าเคยเป็นสามีภรรยาที่ชาติแล้ว ก็สามารถเป็นไปได้
ตามนัยดังกล่าวเช่นเดียวกัน

ถ้าไม่สามารถจะเป็นญาติครั้งอดีตที่ผ่านมา ปัจจุบันนี้เรา
ไปเกื้อกูลอุดหนุนกัน ช่วยเหลือกันในวันนี้ สามารถจะเป็นญาติ
ในวันพรุ่งนี้ต่อไป ญาติโยมทั้งหลายโปรดรับทราบไว้ด้วย

พ่อแม่อุทิศส่วนกุศลให้ลูกได้

เมื่อเร็ว ๆ นี้มีคนอยู่พรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก มาหาที่วัดบอกว่า ลูกไปเรียนต่อปริญญาโทที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีจดหมายมาเลย ๓ เดือนแล้ว ไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างไบบ้าง

อาตมารู้แล้ว ลูกกำลังจะตายอยู่ในห้อง ไอ.ซี.ยู. ที่สหรัฐอเมริกา

เขາบอกว่า **“จะมาทำบุญวันเกิดให้ลูก เลี้ยงเพลพระที่วัดนี้”**

อาตมาก็บอกว่า **“ได้เลยโยม จะสวดธรรมจักรให้ด้วย”**

ที่วัดนี้สวดธรรมจักรยากนะ ต้องมีเหตุผล โยมคุณนี่เคยนั่งกรรมฐานมาแล้ว เลยรู้ว่าควรทำอย่างไร

คนที่ไม่รู้เรื่องอะไร ทำบุญส่งเดชก็ได้บุญส่งเดช พอเสร็จพิธีแล้ว อาตมาก็อธิบายให้ฟัง

โยมทำบุญวันนี้ ตั้งใจแผ่ส่วนกุศลให้ลูกอยู่ที่สหรัฐอเมริกา วันนี้เป็นวันเกิดของลูก ลูกเขาไม่มีโอกาสทำ ลองดูจะได้ผลไหม

พ่อแม่ก็กรวดน้ำ อุทิศส่วนกุศลให้ลูก วันนี้เป็นวันเกิดของลูกนะ พ่อแม่ทำให้ลูกในวันนี้ ขอให้ลูกสำเร็จปริญญาโท

**ตอนนั้นลูกเขาไปศึกษาต่อปริญญาโท ขณะนั้น
ปริญญาโทก็ยังไม่ผ่าน ต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์อีกมาก และ
เขาป่วยเชื้อไวรัสลงตับ จะต้องตายอยู่ในห้อง ไอ. ซี. ยู.**

พ่อแม่ก็เจริญกุศล สวดพุทธคุณเท่าอายุ พาหุงมหากา แล้ว
อุทิศส่วนกุศลให้ลูกที่อเมริกา นาน ๓ เดือน แล้วไม่ส่งข่าวให้
พ่อแม่ทราบเลย แม่โทรศัพท์ไปก็ไม่รับ

ลูกชายอยู่โรงพยาบาลจะไปรับได้อย่างไร จะตายไม่ตาย
เท่ากันแล้ว หมอบอกไม่มีทางรอด

ปรากฏว่าทำบุญเสร็จแล้ว ๑๐ วัน ได้รับจดหมายทันที

ลูกเขียนมาบอกว่า คุณพ่อคุณแม่ครับที่ไม่ได้กราบเท้ามา
เพราะผมป่วยหนักอยู่โรงพยาบาลครับ และประการที่สองเรื่อง
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ไม่ผ่าน บัดนี้ตั้งแต่วันที่เท่า่นั้น เวลา
เท่านี้ ผมฟื้นจากห้อง ไอ.ซี.ยู. แล้วหายวันหายคืน ได้แก้ไข
วิทยานิพนธ์แล้ว อาจารย์ให้ผ่านแล้วครับ และจะขอต่อปริญญา
เอกต่อไป

มีจดหมายมาตรงกับที่ทำบุญให้ที่วัดนี้ เวลา ๑๑.๐๐ –
๑๒.๐๐ น. เป็นเวลากลางคืนที่สหรัฐฯ ที่ฟื้นขึ้นมาตรงกันพอดี

**ขอฝากไว้เป็นเรื่องกฎแห่งกรรม จากการกระทำ
ทั้งหมด พ่อแม่สร้างกุศลให้ลูกได้**

ลูกแผ่ส่วนกุศลให้พ่อ-แม่ได้

พระณรงค์ศักดิ์ ฐิตเปโม เป็นบุตรของ พ.อ. ประกิต ศิริพันธ์ กรุงเทพมหานคร ท่านบวชหน้าศพให้คุณปู่ บวชแล้วโยมนำมาฝากเจริญกรรมฐานที่วัดนี้ จะขอยู่ ๗ วันแล้วจึงจะสึก

พอเจริญกรรมฐานได้ ๗ วัน โยมแม่มารับ บอกกับโยมแม่ว่า ขอยู่ต่ออีก ๑ เดือน นั่งเจริญกรรมฐานแล้วแผ่เมตตาให้ปู่ให้พ่อให้แม่

บัดนี้หน้าอนุโมทนา คุณพ่อได้เลื่อนยศเป็นนายพลเลย และเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการศูนย์ป้องกันภัยทางอากาศ กองทัพบก

เมื่อสองสามวันมานี้ นำสายสะพายมาให้เจิม บอกว่าหลวงพ่อกับผมไม่เคยคิดว่าจะเป็นนายพลเลย เส้นก็ไม่มี ผมดีใจมาก

ตอนนี้ลูกยังบวชอยู่ **ลูกนั่งกรรมฐานให้พ่อแม่เป็นใหญ่ เป็นโตก็ได้**

ภรรยาแค้นส่วนกุศลให้สามี

มีข้าราชการชื่ ๗ คนหนึ่งรับราชการที่จังหวัดลพบุรี แต่ตอนนี้ย้ายไปแล้ว จะไม่ขอออกชื่อ สามีรับราชการระดับชื่ ๘

สามีเป็นคนเจ้าชู้ เล่นการพนัน กลับบ้านเที่ยงคืนทุกวัน ภรรยา ก็เสียใจ ร้องไห้มาหาอาตมา บอกว่าสามีไปชอบเด็กสาวที่ศาลากลาง ชื่อนางสาววาสนา

อาตมาก็บอกว่า **เอาละคุณนายไม่เป็นไร จะแก้ที่โยม ภรรยา โยมลาพักร้อนสัก ๗ วันได้ไหม มานั่งกรรมฐาน เขาก็มาที่นี่**

พอนั่งกรรมฐานเสร็จ แม่เมตตาทุกวัน ให้สามีมีความสุข แม่เท่านั้นเป็นการแก้กรรม

กลับไปบ้านแล้วก็ไปนั่งสวดมนต์ไหว้พระ สามีมาก็ไม่ว่าอะไร ไม่ชวนทะเลาะอีกต่อไป หากกับข้าวให้เต็มสำรับไว้ เขาจะทานหรือไม่ทานก็แล้วไป ทำหน้าที่แม่บ้านการเรือนอย่างดียิ่ง และจะไม่พูดถึงเรื่องนี้อีก

ขอเจริญพรว่า จะแก้บทยใดอย่าพูดเรื่องนั้น อย่าไปตำราสามีเจ้าชู้ เล่นการพนัน จะไม่มีทางแก้ไขได้ จะเป็นการ

หยิกเล็บเจ็บเนื้อ จะเหลือวิสัย อย่าไปจี๊แผลหนัก เดี่ยวจะกลายเป็นโรคมะเร็ง และจะแก้ไขปัญหาไม่ได้

ในที่สุดสามีก็กลับใจ เลิกเที่ยว หันมาดูแลลูกเพิ่มขึ้น มาหนึ่งสวดมนต์กับภรรยา

และนางสาววาสนาที่ศาลากลาง ก็กลับมาหาคุณนายนี้ บอกว่า “คุณพี่ขา หนูไม่มีอะไรหรอกนะ”

คุณนายก็บอกว่า “ฉันไม่ว่าอะไรเธอหรอก ตามใจเธอ ฉันแพ้ให้เธอมีความสุขแล้ว” เลยร้ายกลับกลายเป็นดี

นางสาววาสนามีพี่ชายเป็นนายแพทย์ใหญ่อยู่อเมริกา ได้อุปการะลูกบ้านนี้ไปเรียนต่อที่อเมริกา มันช่วยกันได้อย่างนี้ แต่ไม่ได้เป็นสามีภรรยากันดังที่กล่าวแล้ว

สามีบ้านอยู่สันป่าข่อย จังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่เคยบวช ได้ปรึกษากับภรรยาว่าจะบวชที่วัดอัมพวัน เลยขออนุญาตลาอุปสมบท ๑๒๐ วัน ภรรยาพาสามีบวชได้แล้ว

**วิธีแก้กรรมอย่าไปผูกใจเจ็บ ให้โหสิกรรมเสียก็จะ
เป็นสุขทุกฝ่าย**

การอุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษ

วันนี้เป็นวันปุษนียบุคคล เป็นวันที่เราได้บำเพ็ญกุศลอุทิศให้แก่บรรพบุรุษ มีบิดามารดา ปู่ย่าตายาย ผู้มีพระคุณทั้งหลาย จะเป็นสามีภรรยา หรือญาติวงศ์พงศา หลายชาติ หลายกัปป์ หลายกัลป์ ทั้งบิดามารดายุคใหม่ปัจจุบันนี้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ได้ผลด้วย

บิดามารดาชาติเก่าครั้งอดีตก็มีโอกาสรับส่วนบุญกุศลด้วย เรามีบิดามารดามาหลายชาติ หลายกัปป์หลายกัลป์ มาชาตินี้ก็มิได้ทราบว่าคุณนั้นเป็นบิดามารดาของเราหรือไม่

พระเกจิอาจารย์ท่านเล่าสืบมา บางทีบิดามารดาญาติวงศ์พงศามาเกิดเป็นสุนัข เป็นวัว เป็นควาย เป็นม้า เป็นช้าง และเราก็หารู้ไม่ว่า เขาเหล่านั้นเป็นญาติของเรา เพราะล้มหายตายจากไปหลายชาติ หลายกัปป์หลายกัลป์แล้ว

ยกตัวอย่างที่จังหวัดพิจิตร มีบ้านที่นับถือกับอาตมาอยู่บ้านหนึ่ง อาตมาได้สังเกตการณ์มานาน เคยไปแต่ยังไม่ได้บวชบวชแล้วก็ไปอีก

เขาจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษทุกปี พี่น้องที่
ไปอยู่ถิ่นอื่นก็กลับมารวมกัน

มีกระต่ายชายหนึ่งคนหนึ่งมาจากจังหวัดปัตตานี ได้ขึ้นไป
อยู่จังหวัดพิจิตร มีอาชีพรับจ้างหามน้ำมันยางกับขี้ได้ลงเรือ
เพื่อล่องมาขายทางภาคกลาง และรับจ้างตากไร้ไถนา ชื้อบ้าน
กระท่อมอยู่ ยังไม่มีครอบครัว

บ้านที่รู้จักกับอาตมานี้อยู่ใกล้กับบ้านของเขา มีลูกหลาน
มาก ถึงวันทำบุญบรรพบุรุษก็นำกระดูกมาบังสุกุล หนุ่มคนนี้ก็
มาช่วยงานบ้านนี้เสมอ

อาตมาเข้าใจผิดคิดอกุศลว่า คงมาชอบลูกสาวหลานสาว
บ้านนี้ จึงกุสีกุจอช่วยเหลือเขามาตลอด

เมื่ออาตมาบวชแล้วก็ไปบ้านนี้อีก ก็เห็นคนนี้มาช่วยงาน
อีก และไม่ได้มีครอบครัวแต่ประการใด

ถึงเวลาพระรับภัตตาหารเสร็จแล้ว เขารับประทานข้าวกัน
หมด แต่หนุ่มคนนี้ไม่ยอมรับประทานอาหาร

อาตมาถามว่า *“นี่โยม ทำไมไม่รับประทานข้าว”*

เขาตอบว่า *“มันอิมจริง ๆ ครับ ถึงเวลาทำบุญอย่างนี้ ไม่รู้
เป็นอย่างไร ผมอิมตลอดวัน อิมตลอดคืนเลยครับ”*

กว่าอาตมาจะรู้ได้ เมื่อมาบวชเป็นพระ เจริญกรรมฐานถึง
ได้รู้ว่า กระทบชายที่มาจากภาคใต้คนนี้เป็นใคร

เขาเอาใจใส่บ้านนี้มาก ลูกหลานจะไปโรงเรียน หมู่ผู้นี้ก็
ตามไปส่งไปรับกลับ ชาวบ้านเหนือบ้านใต้ก็คิดตรงกันกับ
อาตมา คงจะชอบลูกสาวหลานสาวบ้านนี้แน่นอน

มาตอนหลังเขาก็ยังไม่มีครอบครัว ได้เงินมากก็ซื้อที่ไว้
๕๐๐ ไร่ มีบ้านช่องใหญ่โต แต่เวลาบ้านนี้มีงานเขาก็มาช่วยทุก
ที แล้วก็ช่วยลูกช่วยหลาน จนลูกสาวหลานสาวแต่งงานไป
หมดแล้ว เขาก็ยังอยู่ช่วยหลานเหลนต่อไป

บัดนี้ท่านผู้นี้อายุมากแล้ว ก็ยังช่วยงานอย่างดียิ่งและถึง
เวลาบ้านนี้ทำบุญที่ไร เขาก็อิมทุกที และปลื้มปีติยินดี อาตมา
รู้ได้ภายหลังมานั่งเจริญกรรมฐาน

**“อ้อ! กระทบชายหนุ่มคนนี่คือ พ่อของบ้านนี้ เมื่อครั้ง
อดีตชาติ”** อันนี้เป็นเรื่องจริง ขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

นี่แหละพ่อของเรา แม่ของเรา ไม่ใช่ชาติเดียว มีหลายชาติ
สามีของเราในชาตินี้ จะเป็นสามีในครั้งอดีตของเราหรือไม่ เราก็ก
มีทราบ ภรรยาของเราในชาตินี้จะเป็นภรรยาตลอดทุกชาติก็หา
มิได้

ศัตรูของเราที่ฆ่ารันฟันแทงกัน ก็มาเป็นสามีมักรรยากันใน
ชาตินี้ มีอยู่คู่หนึ่ง บัดนี้ภรรยาได้ฆ่าสามีตายไปแล้ว นี่แสดงว่า
เป็นศัตรูกัน ไม่ใช่ว่าเป็นสามีมักรรยากันทุกชาติ

ที่เป็นชายจริงหญิงแท้ เป็นคนแก่ที่น่าบูชา มีคู่เดียว คือ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสวยพระชาติทุกชาติ
จนกระทั่งเป็นพระเวสสันดร

๑๕ เม.ย. ๓๕